

8 juni 2021

De meester van de beperking

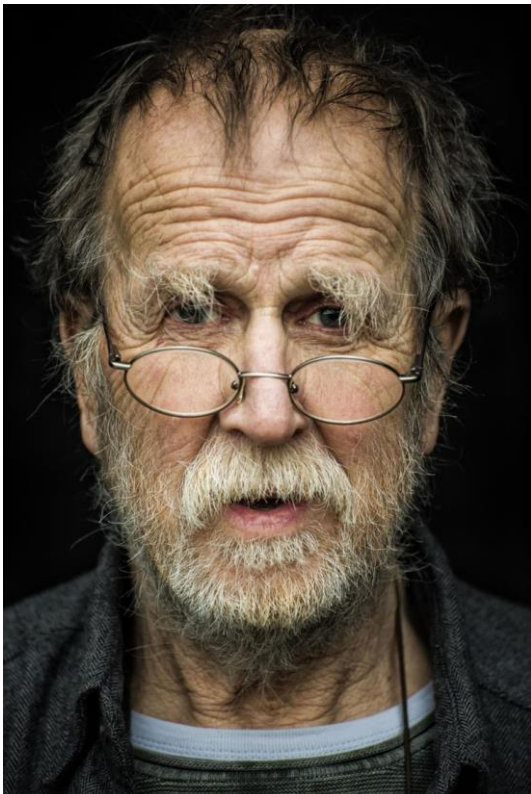
A.L. Sniijders (1937-2021)

De Nederlandse schrijver A.L. Sniijders, de grootmeester van het **Zeer Korte Verhaal** of zkv, is gisterochtend in het werkkamertje achter in zijn tuin overleden aan een hartstilstand. Dat meldde zijn uitgever. Hij werd 83. De beste schrijver op de korte baan van ons taalgebied is niet meer.

Ook op deze lockdownpagina staan een paar van zijn ZKV's.

Veerle Vanden Bosch herinnert zich A.L. Sniijders (de voorletters staan nergens voor!)) in De Standaard van 8 juni 2021.

Een uittreksel:

Sniijders keek vanaf de zijlijn naar de wereld. Hij noemde zich een buitenstaander, maar geen outsider

Sniijders' Zeer Korte Verhalen zijn maximaal vijftien zinnen lang. Het zijn filosofische vignettes over dagelijkse gebeurtenissen op zijn boerderij in Lochem in de provincie

Gelderland, over zijn geboortestad Amsterdam of over jeugdherinneringen, maar het kunnen evengoed bespiegelingen zijn over iets wat hij in de krant heeft gelezen, of over literatuur.

Niets is te gewoon om in aanmerking te komen voor een zkv, of het nu een taoïstische wijsheid is dan wel of het overvliegende postduiven zijn. Sniijders keek vanaf de zijlijn naar de wereld, hij noemde zich een buitenstaander, maar geen outsider. Zijn teksten zijn speels en inventief, vaak spreekt er ook melancholie en een lichte bevreemding uit. En ironie, zij het dan van een soort zonder scherpe randen, want kankeren zat hem niet in het bloed.

Die bespiegelingen schreef hij neer in een stijl die tegelijk superieur en onnadrukkelijk was, zonder de aandacht op zichzelf te vestigen, alsof de schrijver de schouders ophaalde bij zijn eigen briljante finesse.

Sniijders schreef, haast tot zijn eigen verbazing, een oeuvre bijeen, dat in 2010 ook nog eens bekroond werd met de Constantijn Huygensprijs. 'Een uitgesproken en ongeëvenaarde Meester in de Beperking', roemde de jury hem. Sniijders slaagt erin 'zelfs het meest alledaagse onderwerp van zijn alledaagsheid te ontdoen'. Dat maakt ze tot unieke en 'totaal onalledaagse beschouwingen'. De prijs betekende op zijn 71ste zijn grote doorbraak.

Sniijders heeft school gemaakt met zijn zkv. Niet slecht voor een man die van zichzelf zei dat hij 'ambiteloos' was en die beweerde nooit een doel te hebben gehad. 'Het hangt allemaal van toeval aan elkaar', zei hij in februari in een interview in De Standaard der Letteren. 'Je moet mijn leven vergelijken met het stromende water van een beek.' Een filosofie die hij ook doortrok als hij het over de dood had: 'Ben ik doodsbang voor de dood, of laat hij me volkomen koud?' vroeg hij zich af in hetzelfde interview. 'Ik kan die vraag niet beantwoorden. Ik denk eigenlijk dat het zoals altijd met het toeval te maken heeft. Als ik goedgehumeurd ben op mijn sterfdag, ga ik op zo'n manier dood. Ben ik chagrijnig, dan ben ik dat ook bij de grote overstap, en dus voor de eeuwigheid. Die dubbelheid tekent mijn leven.'

De zaken komen zoals ze zelf willen, in zijn visie. Niets is planbaar. 'Ik geloof nergens in, ik hoop op niets en de liefde komt vanzelf', schreef hij in een van zijn zkv's. De vele liefhebbers van zijn literaire sprints zullen zijn stukjes node missen.